

In memoriam Willem Kraak

Op 26 juni 2006 overleed op 91-jarige leeftijd dr. Willem K. Kraak, o.a. oud-bestuurslid van de VVG, waarvan vice-voorzitter van 1968-1972, vervolgens lid van de Raad van Advies en jarenlang lid van de redactie van ons Tijdschrift. De heer Kraak was een begenadigd meester van de taal. Geen wonder, als classicus gaf hij aan het voormalige Nieuwe Lyceum vele gymnasiasten – onder wie de schrijver van dit In Memoriam - Grieks en Latijn. Zijn liefde voor de taal bracht hij over aan vele generaties die hem dankbaar zullen zijn voor de bescheiden, erudiete wijze waarop hij hen inwijdde in de rijkdom van de oude talen en de klassieke oudheid. Hij was tevens tot na zijn pensioengerechtigde leeftijd (!) corrector aan genoemde school. Ook toen ontging ons niet dat hij naast zijn leraarschap een groot liefhebber was van de natuur, tot op hoge leeftijd onvermoeid wandelaar en vooral vogelkenner. Hij was tenslotte in 1940 gepromoveerd op de *Vogeltrek in de Oudheid, in het bijzonder bij Aristoteles*. Ook viel hem de eer toe te hebben ontdekt dat de meeste volwassen bergeenden (*Tadorna tadorna*) in de zomermaanden niet in ons land verblijven maar zich in het Duitse waddengebied ophouden en dat jonge eenden onder de hoede van enkele ouderparen in crèche-verband opgroeien.

Hij liet anderen delen in zijn kennis in radiopraatjes voor de VARA en het Humanistisch Verbond. Daarnaast bekleedde hij bestuursfuncties bij het Toonkunstkoor en bespeelde hij tot het laatst zijn geliefde cello.

Maar voor ons telt vooral de herinnering aan zijn jarenlange verbondenheid met de Vereniging van Vrienden van het Gooi. Hij was in de jaren tachtig redactielid van het Tijdschrift dat vanaf 1983 tot 1996 tevens de uitgave was van de Stichting Tussen Vecht en Eem. Onuitputtelijk schreef Kraak over heidegrassen, de Zandzee in Bussum en vogelgeluiden in de nacht. Ook over de trappans in het gemeentewapen van 's-Graveland, want daar kwam volgens hem mogelijk vroeger de grote trap als overwinteraar in de wilde venen voor! Het zal geen toeval mogen heten dat hij ook nog in de Wielewaallaan in Bussum heeft gewoond.

In 1985 bestond de Vereniging 50 jaar. Het bijzondere tijdschriftnummer van september in dat jaar bevat twaalf artikelen waarvan de heer Kraak er zes, de helft, voor zijn rekening had genomen. Hij ontpopt zich in deze bijdragen als iemand die de koers opnieuw uitzet met de beschouwing *Wat beoogde de Vereniging van Vrienden ?* en als chroniqueur die in een overzicht alle publicaties van de VVG sinds 1935 systematisch de revue liet passeren.

Het bestuur herinnert zich Willem Kraak als een innemende persoonlijkheid met brede belangstelling voor de natuur. De aanleg van de A1 rond Naarden betreunde hij maar hij beseftte dat de 'vooruitgang' niet meer tegen te houden was. Wel de weg door Bikbergen en nog vele andere aanslagen heeft het bestuur, waarin hij destijds een toonaangevende rol speelde, voorkomen. Zijn drijfveer moet vooral eerbied geweest zijn voor het leven en de natuur en zijn streven het ingrijpen in die natuur door de mens te beperken.

Jan Vollers

